

L'entrada en la CEE: una llarga història

Vint-i-tres anys de camí conflictiu

Era el nou de febrer de mil nou-cents seixanta-dos. Fernando Maria Castiella, ministre d'Afers Exteriors del govern de Franco, demanava en una carta adreçada a Maurice Cove de Murville, aleshores president del Consell de Ministres de la Comunitat, «l'obertura de negociacions, a fi d'examinar la possible vinculació del meu país amb la Comunitat Econòmica Europea», unes negociacions que definia con «una associació susceptible d'arribar a la plena integració, després de salvar les etapes indispensables perquè l'economia espanyola pugui alinear-se amb les condicions del Mercat Comú».

La pretensió del ministre Castiella, i de Franco, era, de totes totes, fora de lloc: un dels principis del Tractat de Roma —base de la Comunitat Econòmica Europea— aclaria que no podrien ser-ne membres països amb règims no democràtics. Era, a més, una clàusula que el socialdemòcrata belga Henri Spaak, veritable pare de la CEE, havia redactat precisament pensant en l'Espanya de Franco i el Portugal d'Antonio d'Oliveira Salazar. En qualsevol dels casos, era l'inici d'un llarg camí el final del qual començà a ser vist la nit de dijous passat.

¿On entrem?

L'Estat espanyol està negociant l'entrada a allò que s'anomena *Comunitats Europees*, que són la

Les negociacions han despertat una gran expectativa.

CECA (Comunitat Europea del Carbó i l'Acer), la CEEA —més coneguda com a EURATOM (Comunitat Econòmica de l'Energia Atòmica) i la CEE (Comunitat Econòmica Europea), la més important i significativa de totes tres.

En definitiva, la integració en aquestes comunitats significa l'acceptació de les condicions de treball, de les regles de joc, de la Comunitat i la seua aplicació ací. Hi ha una sèrie d'acords entre els països membres de la CEE que, a partir d'ara, també hauran de ser posats en pràctica a l'Estat espanyol.

Així —segons l'actual negociació— l'Estat espanyol té cinc anys de termini per a incloure la peseta dins l'ECU (unitat de compte europeu, actual-

ment a 127 pessetes aproximadament), set anys per a permetre la lliure instal·lació de bancs, sis anys per a aplicar la normativa comunitària en matèria de coassegurances, cinc per a crear —distinta de la d'odontòleg— l'especialitat mèdica de dentista o un any per a legislar sobre el contingut de plom de les gasolines.

L'entrada a la Comunitat representa, per tant, un canvi substancial de l'economia del nostre país i encara de la vida quotidiana. Un exemple: els serveis de transports hauran d'instalar l'anomenat *tacògraf*, un aparell que controla el temps que el conductor és al volant del seu camió o del seu autobús i impedeix conduir-lo més de quatre hores seguides o quatre-cents quilòmetres. Un al-

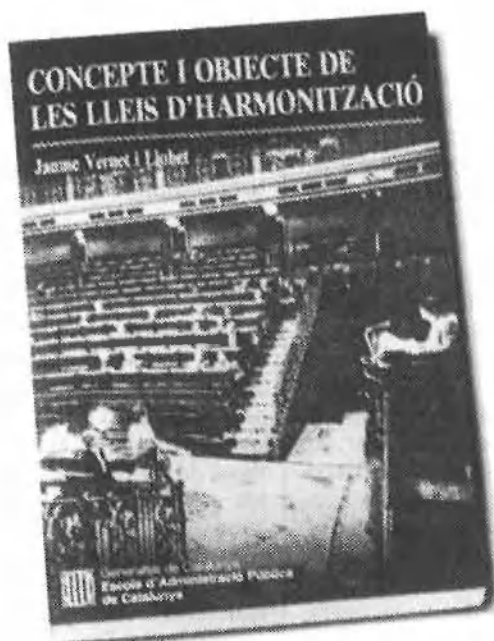
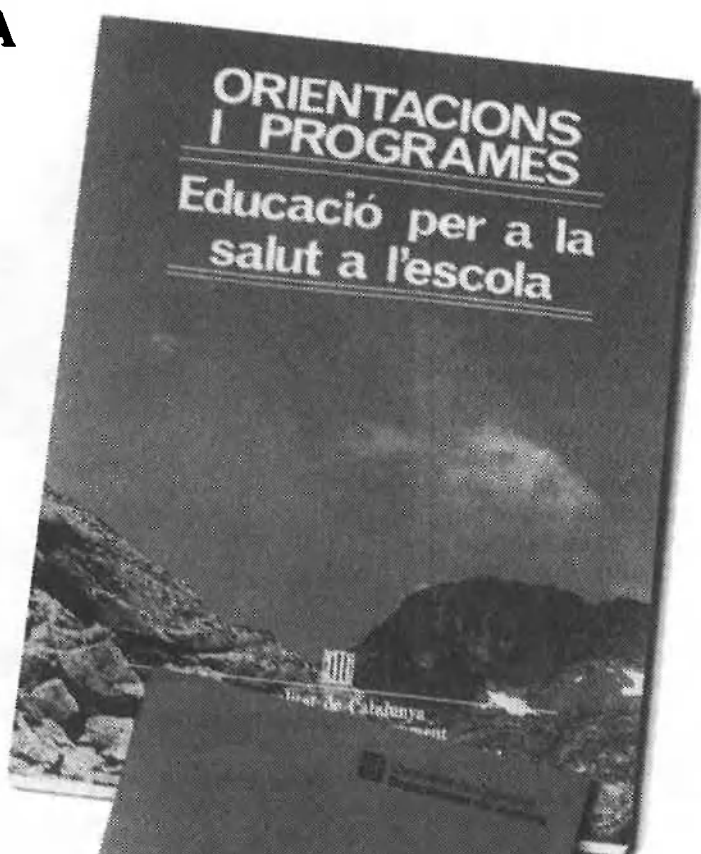
tre: els impostos que graven el tabac negre hauran d'augmentar fins a equiparar-se als del tabac ros. Abans de quatre anys, costarà el mateix fumar l'un o l'altre.

Vint-i-tres anys per a un acord

Després de la infructuosa sol·licitud de Castiella, haurien de passar quinze anys perquè l'Estat espanyol demanés de nou, mort ja Franco, l'inici de les negociacions. Va ser Marcelino Oreja qui ho féu, en nom del govern, el 28 de juliol de 1977, tot i que les converses no començaren fins dos anys després i els primers acords arribassen tres més tard, concretament al març del mil nou-cents vuitanta-dos: moviments de capital, harmonització de les legis-

NOVES PUBLICACIONS

 GENERALITAT
DE CATALUNYA

Demaneu-les al vostre llibreter habitual.
Sol·liciteu-li, també, el nou catàleg general de les publicacions de la Generalitat.

lacions, transports, qüestions econòmiques i financeres, política regional, llibertat d'establiment i lliure prestació de serveis.

Però la veritable empenya a l'entrada de l'Estat espanyol a les Comunitats Europees es va produir en

financer de la comunitat, i, de l'altra, la negociació entre aquesta i l'Estat espanyol i Portugal.

Vuit mesos després, i a través d'unes negociacions tenses, durant les quals els distints països de la comunitat amb problemes més

Cronologia d'una integració

- 25-3-57. Alemanya, França, el Benelux i Itàlia signen el Tractat de Roma.
- 9-2-62. Espanya sol·licita l'inici de les negociacions amb la CEE.
- 29-6-70. Espanya signa un «tractat preferencial» amb la CEE.
- 1-1-73. Irlanda, Dinamarca i el Regne Unit entren a formar part de la Comunitat. Noruega rebutja, a través d'un referèndum, l'entrada.
- 13-10-75. La CEE suspén les negociacions com a protesta per l'afusellament de cinc militants d'ETA i el FRAP.
- 28-7-77. L'Estat espanyol demana formalment la integració.
- 10-2-78. Creació del Ministeri per a les Relacions amb les Comunitats Europees, després Secretaria d'Estat.
- 2-78. Intercanvi de documents negociadors entre Espanya i la Comunitat.
- 5-2-79. Primera ronda de negociacions entre Espanya i la CEE.
- 1-1-81. Grècia ingressa en la CEE.
- 2-3-82. Es tanquen els primers capítols de la negociació: moviment de capitals, transport, política regional, drets d'establiment i lliure prestació de serveis, harmonització de legislacions i altres qüestions financeres. A l'any següent s'aconsegueixen acords en fiscalitat.
- 25-2-85. Inici de la negociació permanent per a concloure el tractat d'adhesió.
- 28-3-85. Acord per a l'integració de l'Estat espanyol en la CEE.

la cimera de Fontainebleau del passat juliol. Enmig d'una forta crisi de la Comunitat, un acord entre el canceller federal alemany Helmut Kohl i el president francès François Mitterrand aconseguia que Margaret Thatcher acceptés les condicions que els altres nou dirigents dels països europeus imposaven i es desbloquejàs, d'una banda, el gravíssim problema

marcats per l'entrada d'Espanya han intentat traure'n compensacions, s'ha arribat a l'acord amb el tancament de la majoria de capítols de la negociació, entre els quals hi ha els més conflictius: pesca, agricultura i prestacions socials. L'entrada de l'Estat espanyol a la CEE és, per tant, ja pràcticament un fet, si no s'esdevé un cataclisme polític.

NOVETATS EN LLIBRES

DICCIONARI ETIMOLÒGIC I COMPLEMENTARI DE LA LLENGUA CATALANA.

VOLUM V

Joan Coromines

CURIAL EDICIONS CATALANES

ÍDOLS

Isabel-Clara Simó.
Ales Estesés, 23

Una novel·la de l'autora de Júlia.

LLEGENDES DEL SOL I LA LLUNA

Carles Cano

GREGAL JUVENIL

Prenent com a partida els mites dels vikings, i dels tuaregs, l'autor construeix dues narracions d'aventures fantàstiques que fan d'aquest llibre una lectura inoblidable per al jove lector.

Gregal Llibres

DICCIONARI BARCANOVA DE LA LLENGUA

Un diccionari que val per sis: definicions, etimologies, sinònims i antònims, frases fetes, famílies de paraules i observacions gramaticals. 22.500 entrades, 80.000 acepcions, 1.900 il·lustracions i 27 làmines. 1.975 ptes.

BARCANOVA

L'ESPILL, NÚM. 20

Direcció literària: Joan Fuster. Homenatge a Adolf Pizcueta, impulsor de la cultura catalana. Articles de Josep Guia, Pierre Vilar, Ricard Blasco, Francesc Pérez Moragon i Joan Ivars.

Editorial Tres i Quatre

DETALL D'UNA ACCIÓ RUTINÀRIA

Manuel de Pedrolo

El Cangur, 82, 208 pàgs.

La història d'una monstruosa repressió contada, amb màestra, per Manuel de Pedrolo, a partir de la documentació secreta dels opressors.

Edicions 62

DICCIONARI ENCICLOPÈDIC

1.300 pàgs., 70.000 entrades, 3.000 il·lustracions, 700 mapes, quadres i dibuixos.

L'última novetat dels diccionaris de l'Enciclopèdia. De venda en llibreries.

Enciclopèdia Catalana

ESTIL. Llengua i literatura BUP-3

Josep Palomero i Vicent Pitarch
432 pàgines.
Col·lecció «Papers Bàsics»

Únic text per a l'ensenyament de la literatura a tercer de BUP aprovat per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat valenciana.

ELS QUADERNS D'EN MARC (3)

Anònim

Col·lecció «La Cuca al Cau». Per primera vegada, el sexe és viscut sense tabús i —encara que contat per un mascle— en la vivència de la dona.

El Llamp

LITERATURA CATALANA MEDIEVAL SELECCIÓ DE TEXTOS

Lola Badia

Col·lecció les Naus d'Empúries.

Editorial Empúries.

LLIBRERIA TRES I QUATRE

Père: Bayer, 7. Tel. 352 91 10. València, 2